

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Brak ustanowienia, w przewidzianym terminie, przepisów niezbędnych do dostosowania systemu opodatkowania energii elektrycznej do przepisów dyrektywy Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej (Dz.U. L 283, s. 51) — Stosowanie stawki jednolitej po upływie okresu przejściowego

Sentencja

- 1) Nie ustanawiając przepisów niezbędnych do dostosowania systemu opodatkowania energii elektrycznej do przepisów dyrektywy Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej mimo upływu okresu przejściowego przewidzianego w jej art. 18 ust. 10 akapit drugi, Republika Francuska uchybiła zobowiązaniom, której na niej ciąży na mocy tej dyrektywy.
- 2) Republika Francuska zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 186 z 25.6.2011.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 25 października 2012 (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Förvaltningsrätten i Falun — Szwecja) — Daimler AG (C-318/11), Widex A/S (C-319/11) przeciwko Skatteverket

(Sprawy połączone C-318/11 i C-319/11) (¹)

(Wspólny system podatku od wartości dodanej — Dyrektywa 2006/112/WE — Artykuły 170 i 171 — Ósma dyrektywa VAT — Artykuł 1 — Dyrektywa 2008/9/WE — Artykuł 3 lit. a) — Zasady zwrotu podatku od wartości dodanej podatnikom niemającym siedziby na terytorium kraju — Podatnik mający siedzibę w państwie członkowskim i wykonujący w innym państwie członkowskim jedynie działalność w zakresie testów technicznych lub badań)

(2012/C 399/07)

Język postępowania: szwedzki

Sąd odsyłający

Förvaltningsrätten i Falun

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Daimler AG (C-318/11), Widex A/S (C-319/11)

Strona pozwana: Skatteverket

Przedmiot

(Sprawa C-318/11)

Wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Förvaltningsrätten i Falun — Wykładnia art. 170 i 171 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1), art. 1 i 2 ósmej dyrektywy Rady 79/1072/EWG z dnia 6 grudnia 1979 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do podatków obrotowych — warunki zwrotu podatku od wartości

dodanej podatnikom niemającym siedziby na terytorium kraju (Dz.U. L 331, s. 11), a także art. 2, 3 i 5 dyrektywy Rady 2008/9/WE z dnia 12 lutego 2008 r. określającej szczegółowe zasady zwrotu podatku od wartości dodanej, przewidzianego w dyrektywie 2006/112/WE, podatnikom niemającym siedziby w państwie członkowskim zwrotu, lecz mającym siedzibę w innym państwie członkowskim (Dz.U. L 44, s. 23) — Producent pojazdów samochodowych mający siedzibę w państwie członkowskim A, który nabył określone usługi w państwie członkowskim B w celu przeprowadzania w nim, za pośrednictwem spółki zależnej mającej siedzibę w tym państwie członkowskim, testów wytrzymałości wytwarzanych przez niego pojazdów w warunkach zimowych, w perspektywie ich sprzedaży w państwie członkowskim A — Spółka zależna należąca w 100 % do producenta pojazdów samochodowych, której podstawowym celem działalności jest udostępnianie spółce dominującej lokali, torów do testów oraz świadczenie usług związanych z przeprowadzaniem testów w państwie członkowskim B, koniecznych dla działalności gospodarczej wykonywanej przez spółkę dominującą w państwie członkowskim jej siedziby — Kwestia istnienia stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej przez producenta pojazdów samochodowych w państwie członkowskim B

(Sprawa C-319/11)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Förvaltningsrätten i Falun — Wykładnia art. 170 i 171 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1) oraz art. 1 i 2 ósmej dyrektywy Rady 79/1072/EWG z dnia 6 grudnia 1979 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do podatków obrotowych — warunki zwrotu podatku od wartości dodanej podatnikom niemającym siedziby na terytorium kraju (Dz.U. L 331, s. 11) — Spółka produkująca aparaty do korekty słuchu mająca siedzibę w państwie członkowskim A, która nabyła w państwie członkowskim B towary i usługi do celów działalności jej centrum badawczego w dziedzinie audiologii znajdującego się w tym państwie członkowskim, i którego personel jest zatrudniony przez tę spółkę — Kwestia istnienia stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej przez spółkę produkującą aparaty do korekty słuchu w państwie członkowskim B

Sentencja

- 1) Podatnika podatku od wartości dodanej mającego siedzibę w państwie członkowskim i przeprowadzającego w innym państwie członkowskim jedynie testy techniczne lub prace badawcze z wyłączeniem transakcji podlegających opodatkowaniu nie można uważać za mającego w tym innym państwie „stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej, z którego dokonywane są transakcje gospodarcze” w rozumieniu art. 1 ósmej dyrektywy 79/1072/EWG Rady z dnia 6 grudnia 1979 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do podatków obrotowych — warunki zwrotu podatku od wartości dodanej podatnikom niemającym siedziby na terytorium kraju, zmienionej dyrektywą Rady 2006/98/WE z dnia 20 listopada 2006 r., i art. 3 lit. a) dyrektywy Rady 2008/9/WE z dnia 12 lutego 2008 r. określającej szczegółowe zasady zwrotu podatku od wartości dodanej, przewidzianego w dyrektywie 2006/112/WE, podatnikom niemającym siedziby w państwie członkowskim zwrotu, lecz mającym siedzibę w innym państwie członkowskim.

2) Wykładni tej nie podważa, w sytuacji takiej jak w sporze przed sądem krajowym w sprawie C-318/11, okoliczność, iż podatnik ma w państwie członkowskim, w którym złożył wniosek o zwrot, spółkę zależną, której jest jedynym właścicielem i której działalność polega prawie wyłącznie na świadczeniu na rzecz podatnika różnych usług związanych z przeprowadzanymi testami technicznymi.

(¹) Dz.U. C 269 z 10.9.2011.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 25 października 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation — Belgia) — Déborah Prete przeciwko Office national de l'emploi

(Sprawa C-367/11) (¹)

(Swobodny przepływ osób — Artykuł 39 WE — Obywatel państwa członkowskiego poszukujący pracy w innym państwie członkowskim — Równość traktowania — Zasiłek absolwencki na rzecz młodych osób poszukujących pierwszej pracy — Przyznanie zasiłku uzależnione od warunku odbycia co najmniej sześcioletniej nauki w państwie przyjmującym)

(2012/C 399/08)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour de cassation

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Déborah Prete

Strona pozwana: Office national de l'emploi

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Cour de cassation (Belgia) — Wykładnia art. 12, 17, 18 i 39 WE (obecnie art. 18, 20, 21 i 45 TFUE) — Zasiłek absolwencki na rzecz młodych osób poszukujących pierwszej pracy — Przyznanie zasiłku uzależnione od ukończenia co najmniej sześcioletniej nauki w placówce oświatowej danego państwa członkowskiego — Odmowa przyznania zasiłku obywatelowi innego państwa członkowskiego, który ukończył naukę na poziomie szkoły średniej w tym innym państwie z uwagi wyłącznie na niespełnienie wyżej wymienionego warunku — Czynniki, które należy uwzględnić przy dokonywaniu oceny związku młodej osoby z krajowym rynkiem pracy

Sentencja

Artykuł 39 WE sprzeciwia się przepisowi krajowemu, takiemu jak rozpatrywany w postępowaniu przed sądem krajowym, uzależniającemu prawo do zasiłku absolwenckiego przysługującego młodym osobom poszukującym pierwszej pracy od warunku odbycia przez zainteresowanego co najmniej sześcioletniej nauki w placówce oświatowej przyjmującego państwa członkowskiego w zakresie, w jakim wspomniany warunek stoi na przeszkodzie uwzględnieniu innych reprezentatywnych elementów właściwych dla ustalenia istnienia rzeczywistego związku między osobą ubiegającą się o zasiłek absolwencki a danym geogra-

ficznie określonym rynkiem pracy i wykracza z tego względu poza to, co jest konieczne do osiągnięcia zamierzonego przez wspomniany przepis celu polegającego na zagwarantowaniu istnienia takiego związku.

(¹) Dz.U. C 282 z 24.9.2011.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 25 października 2012 r. — Komisja Europejska przeciwko Królestwu Belgii

(Sprawa C-387/11) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Artykuły 49 TFUE i 63 TFUE — Artykuły 31 i 40 porozumienia EOG — Opodatkowanie dochodów kapitałowych i dochodów z ruchomości — Spółki inwestycyjne będące rezydentami i spółki inwestycyjne niebędące rezydentami — Zaliczka na poczet podatku od dochodów kapitałowych — Zaliczenie zaliczki na poczet podatku od dochodów kapitałowych — Zwolnienie dochodów kapitałowych i dochodów z ruchomości — Dyskryminacja — Uzasadnienie)

(2012/C 399/09)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: W. Mölls i C. Soulay, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Belgii (przedstawiciele: J.-C. Halleux i M. Jacobs, pełnomocnicy)

Interwient popierający żądania strony pozwanej: Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (przedstawiciel: S. Behzadi-Spencer, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 49 TFUE i 63 TFUE oraz art. 31 i 40 Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym — Opodatkowanie dochodów kapitałowych i dochodów z ruchomości — Zwolnienie na rzecz spółek inwestycyjnych — Przepisy krajowe przewidujące pobieranie zaliczki u źródła na poczet podatku od dochodów kapitałowych i dochodów z ruchomości — Dyskryminacja zagranicznych spółek inwestycyjnych, które nie mają stałego zakładu na terytorium kraju w zakresie, w jakim spółki te nie mogą dochodzić zwrotu kwot zapłaconych tytułem zaliczki na poczet podatku od dochodów kapitałowych — Brak uzasadnienia

Sentencja

1) Poprzez utrzymanie odmiennych przepisów dotyczących opodatkowania dochodów kapitałowych i dochodów z ruchomości w zależności od tego, czy są one otrzymywane przez spółki inwestycyjne będące rezydentami, czy spółki inwestycyjne niebędące rezydentami, które nie posiadają w Belgii stałego zakładu, Królestwo Belgii uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy art. 49 TFUE i 63 TFUE, a także art. 31 i 40 Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym z dnia 2 maja 1992 r.